

καὶ πρέπει εἰς τὰς ἔξι νὰ εἴμαι σηκωμένος.

‘Η μητέρα μου ἔγινεν ωχρά ’σαν πεθαμένη καὶ διαπέρας μου ἐσηκώθη διὰ νὰ μὴ δεῖξῃ πῶς ἐταράχθη’ ἔπειτα ἡσύχασε καὶ ἀπεκρίθη :

— ‘Ακοῦστε, στρατηγέ μου, δὲν σᾶς συμβουλεύω νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς τ’ ὁρολόγι μου, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ δανεισθῶ ἔνα ἀπὸ τὸν γείτονά μου, τὸν ὠρολογάν... ἔπειτα ἑγώ σηκώνομαι τακτικὰ εἰς τὰς πέντε καὶ μήν ἔχετε φόβον, σᾶς ὑπόσχομαι νὰ σᾶς ἔξιπνήσω.

‘Ο πατέρας μου δὲν εἶχε τελειώσει καλὰ τὴν διμιλίαν του, διόσ’ ἡ μαρκησία ἅρχισε νὰ βήχῃ δύο τρία βηξήματα ἕηρά ξηρά, ’σαν νὰ ἔγγαιναν ἀπὸ φέρετρον. ‘Η δυστυχισμένη γυναῖκα ἐπάγωνε μέσα εἰς τὴν θήκην καὶ τὸ κρύο καὶ διάφορος τὴν ἔπινιγαν. «Τώρα τὴν πάθαμε», εἶπε μέσα του ὁ πατέρας μου, καὶ διὰ νὰ σκεπάσῃ τὸν βήχα τῆς μαρκησίας, ἅρχισε νὰ βήχῃ καὶ αὐτός ἡ μητέρα μου ἔκαμε τὸ ἔδιο, καὶ ἑγώ τοὺς ἐμιμήθηκα, ώστε διὰ ἔνα λεπτὸ τῆς φρας ἥτο μία συναυλία ἀπὸ βῆχα.

— Καλέ, εἶπεν ὁ Βεστερμάν ’ς τὴν μητέρα μου, μήπως ἔβάλατε κακμιὰ γάτα μέσα ’ς τὴν σοῦπα καὶ σᾶς ἔπιξες ἀπὸ τὸν λακιόν; Πιέτε μίαν σταλιά, βροντὴ τοῦ Θεοῦ!

— Μὴ δίδετε προσοχή, στρατηγέ μου, ἀποκρίθηκε ὁ πατέρας μου· κάθε ποῦ φάμε σοῦπα μὲ ξύγκι μᾶς πιάνει βήχας.

— ‘Άλλοι νὰ κόβησε αὐταὶς τῆς φευτισίς, ὄμολογῆστε καλλίτερα πῶς θέλετε νὰ πιῆτε.

‘Ο Βεστερμάν ἐπῆρε ἔνα μπουκάλι καὶ ἔγέμισε τὰ ποτήρια.

— Εἰς τὴν ὑγείαν σας, φίλοι!

— ‘Στὴν ἴδιαν σας, στρατηγέ μου!

— ‘Στὴν ἴδιαν σας, μητέρισσα!

‘Η μαρκησία ἅρχισε νὰ ἔχαναθήῃ... καὶ διαπέρας μου δύοισας.

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶπεν ὁ Βεστερμάν, κυττάζων τὸ ὠρολόγι, κάτι εἶναι ἔκει μέσα... Κάτι μου κρύπτεις, πολίτα.

— ‘Αστείεσθε, στρατηγέ μου;

— Δὲν ἀστείζομαι καθόλου... ‘Ανοιξέ μου αὐτὸ τὸ ὠρολόγιον.

‘Ο πατέρας ἅρχισε νὰ προφασίζεται, νὰ διαμαρτύρεται, νὰ τραυλίζῃ καὶ ἐκινδύνευε νὰ τὰ χάσῃ ἐντελῶς, διὰ τὸ μητέρας μου, μὲ τὴν θαυμασίαν ἐτοιμότητα πνεύματος τῶν γυναικῶν, τοῦ ἐφώναξε, σηκωθεῖσα ἀπὸ τὸ καθίσμα τῆς:

— ‘Ανοιξέ λοιπόν, βάλκα, ἀφοῦ τὸ ζωτή διαπέρας!

— Εὔγε, πολίτις, εὔγε! εἶπεν ὁ Βεστερμάν· νά, ἔτοι μιλοῦν!

* * *

‘Ο πατέρας μου ἔγινε κατακόκκινος καὶ ἐφοβέρισε τὴν μητέρα μου μὲ τὸν γρόνθον του. ‘Ο στρατηγός ἔλαβε μέρος διὰ τὴν μητέρα μου καὶ αὐτὴ ἅρχισε νὰ κλαίῃ. Μὲ ὀλίγα λόγια, τὰ πράγματα

εἶχαν ὑπερδευθῆ, διὰ τὸν ἔκτυπησαν τὴν θύραν μας.

— ‘Εμπρός!

‘Εμβοτικεν ἔνας ἀξιωματικὸς καταταραγμένος.

— Στρατηγέ μου, εἶπεν εἰς τὸν Βεστερμάν, ὁ στρατηγὸς Μαρσώ σᾶς παρακαλεῖ νὰ δράμητε εἶναι φόβος νέας ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῶν ἀνταρτῶν· ἡ φρουρά τῆς Δεσμού κατελήφθη αἱρινδίως καὶ ἐσράγη.

— Κεραυνὸς τοῦ Θεοῦ! ποτὲ λοιπὸν δὲν θὰ τελειώσωμεν μὲ αὐτοὺς τοὺς ληστὰς; Δόστε μου τὰ ὑποδήματά μου... τώρα θὰ ἰδωμεν!

“Ο, τι εἶπε καὶ ἔγινε. ‘Ο στρατηγὸς ἔγινε ἔξω μὲ τὸν ὑπασπιστήν του καὶ ἀφησε μόνον ἔνα σκοπὸν ’ς τὴν θύραν, διότι ἐσκόπευε νὰ ἐπιστρέψῃ.

‘Ο πατέρας μου ἔτρεξεν ἀμέσως ’ς τὸ ὠρολόγι· ἡ μαρκησία ἤτο παγωμένη ἔβηξε ποῦ ἔλεγες πῶς θὰ σπάσῃ τὸ στήθος της.

— ‘Αναιιθῆτε γρήγορα ’ς τὸ ὑπερφόν, κυρία· σὲ ὀλίγον θὰ σᾶς φέρωμεν φαγητὸν καὶ σκεπάσματα.

‘Η μητέρα μου ἔγγαλε τὸ μάλλινον σάλι της καὶ τὸ ἔρριψεν ἐπάνω της.

— Καλοί μου ἀνθρώποι, εἶπεν ἡ μαρκησία, τί κακὸν σᾶς προξενῶ!... ‘Εὰν ξένευρα...

— Μὴ λέγετε τέτοια λόγια, κυρία, εἶπεν ὁ πατέρας μου, ἀλλὰ προσπαθεῖτε μονάχα νὰ μὴ βήχετε.

Μόλις εἶχε λάβει θέσιν εἰς τὸ ὑπερφόν μεδύλιγα καρέβουνα ἀποκάτω ἀπὸ τὰ ποδάρια της καὶ ὁ ὑπασπιστής του Βεστερμάν ἦλθε πίσω, χωρὶς νὰ κτυπήσῃ τὴν θύραν διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν μανδύαν καὶ τὸν σάκκον τοῦ στρατηγοῦ καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πατέρα μου πῶς ὁ στρατηγὸς δὲν θὰ ἔκοιμετο ’ς τὸ σπῆτι μας.

Τὰ στρατεύματα ἔφευγαν ἀπὸ τὴν Ἀνδένις καὶ ἔβαλιζαν εἰς τὰ βόρεια μέρη, ὅπου ὁ Φλεριότος εἶχεν ἀποσυρθῆ μὲ τὰ λείψαντα τοῦ βαχνδεκνικοῦ στρατοῦ.

— ‘Ω! τί θεία Πρόνοια! ἐφώναξεν ἡ μητέρα μου καὶ ἔγονότισε.

— Καὶ τί τρομάρχις μᾶς ἐπρόσθεσεν διὰ τὴν μαρκησίαν σου! ἐπρόσθεσεν διὰ τὸν πατέρα μου.

Τότε ἔκλεισαν τὴν θύραν, ἐκάλεσαν τὴν μαρκησίαν καὶ κατέβη ἀπὸ τὸ ὑπερφόν, τῆς ἔδωκαν φαγητὸν καὶ, χροῦσαν ὀλίγον, τῆς ἐτοίμασσαν νὰ κοιμηθῇ.

Τὸ πρωτὶ ἐσηκώθη μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἐφίλησε τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου καὶ ἀνεχώρησε, ἀφοῦ ἅρφησε ἐπάνω ’ς τὴν θερμάστρα ἔνα μικρὸν βαλάντιον μὲ χίλια φράγκων.

‘Ελησμόνησε νὰ μᾶς εἰπῇ τὸ ὄνομά της, ἀλλ’ ὁ πατέρας μου πάντοτε ἐπίστευε πῶς εἶχε κρύψει μέσα ’ς τὸ ὠρολόγι του τὴν μαρκησίαν Δὲ λὰ Ροσζιάκιέννα.

MARIA ΔΑΜΟΥΛΙΑΝΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πάσαν ἐποχήν. Φύλλα προηγούμενα εὑρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν εἰς πάντα τὰ ὑπορρακτορεῖα τῶν Ἑφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΛΑ

μετεκομίσθη ἐν τοῖς νεοδμήτοις καταστήμασι τοῦ κ. Παπούδωφ, ἐν ὁδῷ Προαστείου, ἀριθ. 10, ἐναντὶ τοῦ κήπου τῆς οἰκίας Ρικάκη καὶ παραπλευρῶς τῆς μεγάλης οἰκίας Μαυρομιχάλης.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1890

κομψότατον, καλλιτεχνικώτατον, ἀπαράμιλλον τὸ εἶδός του, πλούσιον εἰς ὑλὴν, ποικιλίαν, εἰκόνας, χάριν, πρωτοποίαν.

Σελίδες 450, πυκνόταται. — Συνεργάται 50. — Θεμέλιος καὶ διατριβαλίς ὑπὲρ τὰς 80, ὅλαι ἐπίκαιοι, κοινωνικώτατοι, χαριτωμένοι, μαγευτικοί. — Εἰκόνες 40 Εὐρωπαίκωτατοι. — Μουσικὴ τοῦ Παύλου Καρρέρη κλπ.

Τὸ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ κ. Σκόκου ἀντιπροσωπεύει ἐν συμκριψὶ τὴν σύγχρονον φιλολογικὴν κίνησιν τῆς Ἑλλάδος.

TIMATAI διὰ τὰς Ἀθήνας:

Χαρτόδεσποτον φρ. 3. — χρυσάδεσποτον φρ. 4.
Διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἑξατεροκόν
Χαρτόδ. φρ. 3,50 — χρυσάδ. φρ. 4,50.

Πωλεῖται παρ’ ἡμῖν καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν εἰς πάντα ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ βιβλιοπωλείου καὶ τυπογραφείον τῆς «Κορίνης».

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

‘Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένων τῶν πλείστων, τοῦ Δουμάτ, Μοντεπέν, Ρισθούργ, Βελώ Τεράτη, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ Μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὅλα δμοῦ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὀλόκληρος ἡ σειρὰ τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων», συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ωραίας Ἀνθοθήμου». καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεύρετα μυθιστορήματα.

MAGAZINE ILLUSTRE
DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABONNEMENTS:

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

(Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ’ ἡμῖν).